Sokakta Soluyan Şiirler

— *ercaga* · 27 Temmuz 2016

Sokaklarda kalan son oyuncak bir kimsesiz çocuk tarafından kaldırımlardan alındı sisli bir Aralık gecesi Sokaklarda kalan son hüzün parçası bir edip tarafından benimsendi tevafuk etti lirik bir şiire hüzün bir aşk şiirinin son hecesi

Evlerde daralan insanlar için sokaklar bir ferahlık neşesi biteviye aralanan sergüzeştlerin sonsuzluk çetelesi

Mevsimlerle suhulet bulan insanlar kirlenen yüreklerinin pasını sildi bir ilkbahar seherinde temizlenen yürekler bakışların reçetesi

Muhasebe etti küçük bir gugucuk kuşu rızkını kendisi gibi kendiyle yarışan bir sokakta kuşun muhasabesi bir muttakilik reçinesi

Mülayim bir çocuk umutlarının seceresini aradı başıbozuk bir Cihangir sokağında umutlar hayat teaddilerinin küçük rehinesi

Sokaklarda sokuyan şiirler renk veriyor hayata her şiir bir yaşantının gittikçe büyüyen nefesi sokak aralarında bağrışan çocukların sesi

Sonralara ermek için çırpınan sefiller bügünlere tutundular fakat dünlerini unuttular kalakaldılar bohem yaşam tarzlarında

Bolluk içinde kendini kaybeden burjuvalar unuttular kendilerine verilen görevleri daldılar safahat alemlerine zenginlik insanın ruhunda

Bungunlukla akan nehirler yağmur damlalarından kaçamadı ulaşmak istediler cıvıl cıvıl sokaklara sağlanıp kaldılar bir ışık hüzmesinde

Berat veren padişah memuriyetlere getirilen kişileri müsavi tutmuş adaletle hükmetmişti sokaklara tarihin ferasetli bir devletinde

Solgun çiçeklerden mırıldanan yalnızlık rayihası kalabalık caddelerden yükselen boşvermişlik sayhası Sonbahara gömülürken insanlık fısıldıyordu kış manilerini kulaktan kulağa fısıltılar mühim mefhumların aynası

Kuruntuların dünyasında yaşayan bir vehametli adam takıntınlarının tesirinden kurtulamadı takıntılar usun yası Sokaklarda soluyan şiirler hayat veriyor insanlığa umut katıyor tabiata şiirler dünya mevsiminin yaşanan yazı En mühim vesilesidir mutlulukların bazen okunan küçük bir şiir bazen dostane muhabbetlerin saf hediyesidir En mühim vesilesidir münakaşaların sevgisizlikler kendini anlamayan insanlar başkalarını da anlamazlar bu insanların tanımlanamaz bir nefretidir Sokaklarda duraklayan yollar ne zaman akmaya devam edecek şehrin neşesinde begonyaların nefesinde ?

Sokaklarda nakış nakış işlenen yaşam tantanası ne zaman selamete erecek tarihi dokunun himayesinde ? Şiirler ne zaman sadece mutlulukları yazacak ütopik bir dünyada dolaşan bir seyyah misali ?
Sokaklarda soluyan şiirler vefasız vedalardan ayrılarak sonsuz buluşmaları ne zaman yazacak bir

mutluluk visali ?